

สถาปัตยกรรมเมืองของไทย

เต่าเหลือง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Indotestudo elongata* (Blyth, 1853)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Elongated Tortoise , Pek Tortoise

ชื่อภาษาไทย : เต่าเหลือง

ลักษณะจำเพาะ

หัวสีเหลือง ขากลมและมีเกล็ดขนาดใหญ่ มีเท้าที่แข็งแรงและมีลักษณะเหมือนงาช้าง กระดองส่วนบนมีสีเหลือง และมีลายสีดำขนาดต่างๆ แผ่นเกล็ดเหนือโคนหางใหญ่และงุ้มเข้าหาลำตัว ทำหน้าและทำหลังไม่มีพังศีดและมีเล็บที่แข็งแรง ยาวเต็มที่ 36 เซนติเมตร มีแผ่นเกล็ดขนาดใหญ่เหนือหาง การแพร่กระจาย พบบริเวณเทือกเขาและพื้นที่สูงทั่วประเทศไทย แหล่งที่อยู่อาศัย อยู่บนบก บริเวณที่แห้ง และป่าโปร่ง กินพืชเป็นอาหารเช่นผัก สมุนไพร ผลมะเดื่อ และผลไม้ต่างๆ

กฎหมายคุ้มครอง

พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES

Appendix II

เต่าหกดำ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Manouria emys phayrei* (Blyth, 1853)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Asian Giant Tortoise , Black Giant Tortoise

ชื่อภาษาไทย : เต่าหกดำ

ลักษณะจำเพาะ

กระดองส่วนบนกลมมีสีน้ำตาลเข้มหรือสีดำ มีเดือยจำนวนมากบริเวณขาหลังส่วนบน กระดองส่วนล่างบริเวณใต้คอขึ้นไปข้างหน้า มีแผ่นเกล็ด 2 แผ่น เนื้อหาง หัวใหญ่และมีขากรรไกรแข็งแรง ขาหลังคล้ายขาข้าง มีเล็บขนาดใหญ่เดือยมีขนาดใหญ่และแข็งแรงเหมือนเขาสัตว์ กระดองส่วนบนยาวเต็มที่ 60 เซนติเมตร การแพร่กระจาย พบบริเวณเทือกเขาและพื้นที่ป่าบนภูเขาทางภาคเหนือตะวันตกและภาคใต้บนแผ่นดินใหญ่ แหล่งที่อยู่อาศัย อยู่บนบก ป่าดงดิบ ความสูงปานกลางและต่ำ กินพืช ใบไม้ เห็ด หน่อไม้ กอกล้วย ผลมะเดื่อ

กฎหมายคุ้มครอง พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ.

2535 CITES Appendix II

เต่านา

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Malayemys subtrij* (Schlegel and Muller, 1844)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Malayan Snail-eating Turtle

ชื่อภาษาไทย : เต่านา

ลักษณะจำเพาะ

กระดองส่วนบนมีสันนูน 3 เส้น เห็นได้ชัดเจน และมีขอบเรียบ หัวใหญ่และมีลายเส้นสีเหลืองหรือสีขาว กระดองส่วนบนมีสีน้ำตาล และขอบสีครีมหรือสีเหลือง กระดองส่วนล่างมีสีเหลือง และแต้มสีดำบนแผ่นเกล็ด การแพร่กระจาย พบบริเวณที่ราบต่ำทั่วประเทศไทยและพบที่อินโดจีน มาเลเซีย และชวา แหล่งที่อยู่อาศัย อยู่ในแหล่งน้ำ บริเวณที่มีพืชปกคลุมหนาแน่น แหล่งน้ำจืดที่ไหลช้าหรือนิ่ง แหล่งน้ำตื้นบริเวณที่ราบต่ำ เช่น หนองน้ำลูกดกที่ขุดลอก และทุ่งนาที่มีน้ำท่วมขัง กินสัตว์เป็นอาหาร หอยน้ำจืด กุ้งและบางครั้งกินหอยสองฝาขนาดเล็ก

กฎหมายคุ้มครอง พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES

Appendix II

เต่ากระอาน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Batagur baska* (Gray , 1862)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Mangrove Terrapin

ชื่อภาษาไทย : เต่ากระอาน

ลักษณะจำเพาะ

จมูกเขียด ตาสีขาว เท้าหน้าแผ่นแบน มีพังศืด มีเล็บ 4 เล็บ ขาสีเทาหรือดำ อาจมีสีแดงที่ฐานของขาหน้า กระดองส่วนหลังเรียบ สีเทาหรือดำ กระดองส่วนหน้ายาวเต็มที่ 60 เซนติเมตร ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในน้ำ ตัวผู้เล็กกว่าตัวเมีย การแพร่กระจาย ทางใต้สุดของประเทศไทย เคยพบกระจายทั่วไปในแหล่งน้ำจืดและบริเวณปากแม่น้ำ โดยเฉพาะที่คลองละงู อ.ละงู จ. สตูล แหล่งที่อยู่อาศัย ในแหล่งน้ำจืด แต่สามารถอยู่ได้ในแหล่งน้ำกร่อย ป่าชายเลน และเข้าไปอาศัยในแหล่งน้ำจืดในฤดูสืบพันธุ์ กินทั้งพืชและสัตว์ ไบ ห่อ ผลของโกก้าง ผลมะเดื่อ หอยกาบ และสัตว์น้ำขนาดเล็ก

กฎหมายคุ้มครอง

พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES

Appendix I

เต่าลายตีนเป็ด

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Callagus borneoensis* (Schlegel and Muller ,1844)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Painted Terrapin

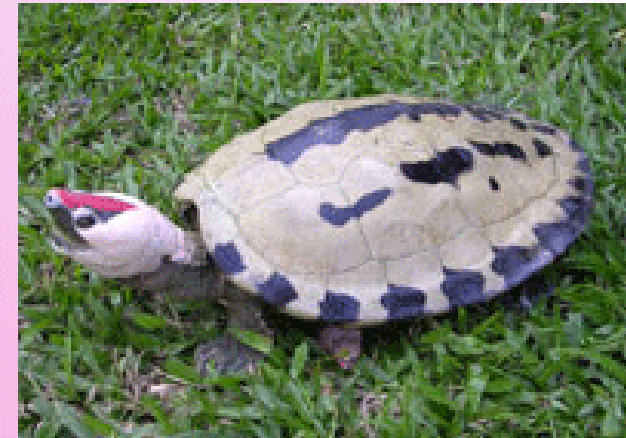
ชื่อภาษาไทย : เต่าลายตีนเป็ด

ลักษณะจำเพาะ

จมูกเขียดขึ้น กระดองส่วนบนเรียบ สีน้ำตาลหรือสีเทา มีเส้นสีดำตามยาว 3 เส้น ตัวเมียหัวสีน้ำตาล ตัวผู้ในฤดูผสมพันธุ์หัวสีเทาหรือขาว หน้าผากมีแต้มสีส้มหรือแดง ขาหน้ามี 5 เล็บ (แตกต่างจากเต่ากระอัน) กระดองส่วนบนยาวเต็มที่ 60 เซนติเมตร การแพร่กระจายทางใต้สุดของประเทศไทย ตามชายฝั่งทะเลทั้งสองด้านปัจจุบันจำนวนลดลงมาก และเป็นไปได้ว่าสูญพันธุ์ไปจากฝั่งอ่าวไทยแล้ว (ปัจจุบันสถานีประมงน้ำจืดจังหวัดสตูลทำการรวบรวมและศึกษาการเพาะพันธุ์) แหล่งที่อยู่อาศัย บริเวณอ่าวขนาดเล็กในป่าชายเลน และบริเวณอื่นๆที่ได้รับอิทธิพลจากน้ำขึ้นน้ำลง วางไข่บนหาดทราย ริมแม่น้ำหรือชายฝั่งทะเล ใบ หน่อ ผลของโกงกาง ผลมะเดื่อ ผักบุงและพืชริมน้ำอื่นๆ

กฎหมายคุ้มครอง

พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES Appendix II

เต่าห้า

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Cuora amboinensis* (Daudin,1802)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Asian Box Turtle

ชื่อภาษาไทย : เต่าห้า

ลักษณะจำเพาะ

กระดองส่วนล่างมีลักษณะเป็นบานพับ ทำให้สามารถปิดได้คล้ายกล่อง หน้าและคอสีเหลือง ด้านบนหัวสีดำ และมีแถบสีดำ 3 แถบ ด้านข้างของหน้า กระดองส่วนล่างสีจาง มีจุดสีดำที่ขอบด้านบนของแผ่นเกล็ดแต่ละแผ่น ด้านล่างของแผ่นเกล็ดด้านบนขอบส่วนนอกของกระดอง ส่วนบนมีสีเหลืองและมีจุดสีดำตลอดแนวขอบ กระดองส่วนบนยาวเต็มที่ 22 เซนติเมตร การแพร่กระจาย พบบ่อยทางภาคใต้และภาคกลางของประเทศ และพบที่อินเดีย อินโดจีน มาเลเซีย สุมาตรา ชวา บอร์เนียว และฟิลิปปินส์ แหล่งที่อยู่อาศัย ในแหล่งน้ำและบนบก ในลำธารและบึงของป่า ที่ราบต่ำ นาข้าว และทางน้ำขนาดเล็กในป่าชายเลน บางครั้งพบอยู่ไกลจากแหล่งน้ำมาก กินทั้งพืชและสัตว์ เป็นอาหารเช่น พืชบก พืชน้ำ เห็ด หนอน หอยทาก กุ้งและปู

กฎหมายคุ้มครอง

พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES Appendix II

เต่าดำ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Siebenrokiella crassicollis* (Gray,1831)

ชื่อภาษาอังกฤษ : Black Pond Terrapin

ชื่อภาษาไทย : เต่าดำ

ลักษณะจำเพาะ

กระดองหลังสีดำ กระดองท้องสีดำปนครีม ขาคำ หัวดำ หรือเทาดำ มีจุดสีขาวเหนือตา หนังสีขาวนวล แผ่นเกล็ดต้นขาหน้ามีขนาดเล็ก แผ่นเกล็ดขอบกระดองชั้นที่ 4 นับจากแผ่นเกล็ดเหนือโคนหางยื่นออกไปมากกว่าแผ่นเกล็ดขอบกระดองชั้นอื่น การแพร่กระจาย ทุกภาคของประเทศไทย พบบ่อยทางภาคใต้และภาคกลางของประเทศ และพบที่อินเดีย อินโดจีน มาเลเซีย สุมาตรา ชวา บอร์เนียว และฟิลิปปินส์ แหล่งที่อยู่อาศัย ในแหล่งน้ำจืดที่ไหลช้าหรือแหล่งน้ำนิ่ง บริเวณที่ราบต่ำ เช่น บ่อน้ำ ลำคลอง คูและหนอง กินทั้งพืชและสัตว์ เป็นอาหารเช่น สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่อาศัยอยู่ในน้ำ

กฎหมายคุ้มครอง

พระราชบัญญัติและคุ้มครองสงวนสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 CITES

Appendix II

